

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K.**, právne zast. JUDr. Michalom Mandzákom, advokátom, AK Mandzák a spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Zámocká 5, proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie, Bratislava**, Dunajská 68, v konaní o preskúmanie rozhodnutia, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžf/51/2010-159 zo dňa 22. júna 2011, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Žalovaný podal dňa 26. augusta 2011 dovolanie proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. júna 2011, sp. zn. 6Sžf/51/2010, ktorým bol zmenený rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. júna 2010, č. k. 2S/89/08-105 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 035-P/03-2008 zo dňa 27. marca 2008 bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Rozsudok najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 26. júla 2011 a bolo ním právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov podľa druhej hlavy Piatej časti OSP - Správne súdnictvo.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešene otázok, ktoré nie sú upravené v Piatej časti OSP sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je v konaní podľa Piatej časti OSP prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky navyše opravný prostriedok nie je podľa tretej vety uvedeného ustanovenia zákona prípustný. Opravným prostriedkom je aj dovolanie. Keďže zo žiadneho ustanovenia Piatej časti OSP - Správne

súdnicstvo - nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu v správnom súdnicstve, čo znamená, že najvyšší súd v správnom súdnicstve nie je ani dovolacím súdom, je neprípustnosť dovolania prekážkou ďalšieho konania v tejto veci pred najvyšším súdom a preto súd podľa § 104 ods. 1 vety prvej konanie o dovolaní zastavil.

Uvedený právny záver rešpektuje aj doterajšiu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej *„niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnicstve neprípustné“* (II. ÚS 87/09, IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: *„v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnicstvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnicstvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnicstvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnicstve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť mätúce, že správne a civilné súdnicstvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“* (IV. ÚS 208/08).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová